

Marius' og Maries sølvbryllupssang, 18. nov. 1930.

Marie og Marius Hansens
Sølvbryllup

den 18. November, udi Aaret 1930.

Festen holdes paa Byens Raadhus.

: o o :

Mel.: I Natten klam og kold.

Ved Byens Klokketaarn
ble' Marjus født og baar'n,
en Aften silde, (nej det var en tidlig Maarn).
Han sprællede og skreg
og sagde rent ud nej
til alt, hvad Mor en sa', (hvad ikke passer sig).
Nej, Marjus har fra lille sin egen Mening hat.
Det radikale har nu fra Fødslen haft ham fat.
Men skidt, hans Fader sa',
lad Drengen vræle a',
han skal nok holde op, naar han bli'r ked der a'.

Da han i Skolen kom,
hvad godt han syntes om,
ble' han ret flink, i bedste Trediedel han kom.
Han venlig var og god,
Eksamen han bestod
med mg Kryds, det sidste det var Overflod.
Saa blev han sat i Lære, (han kaldtes Malerklat)
hos Syrak, der saa mangen en Læredreng har hat.
Og nu han maledede
saa Plankeværkerne
ble' li'som ny, imens han muntert fløjtede.

Dengang han Svend saa ble'
han pakked' Kludene,
der var nu ej saa mange, forsaavidt jeg ved.
Paa Valsen saa han gik
til Arbejde han fik,
og ud igen, ja saadan var det dengang Skik.
Det hændte jo, at Marjus ble' øm i Tæerne,
men nu han Verden kender, (selv Pyrenæerne).
Og da han hjem saa kom,
det skete vist om Som-
ren, da Marie hjem fra Sjælland vendte om.

Ja, her ved Faaborg Fjord,
maaske det var hos Noer,
han saa Marie, de nu hos hinanden bor.
Og Marius blev bleg,
han sa' hun passer mig.
Han hviskede til hende, ja maaske han skreg,
o kære lille Mie, vil du en Maler ha' ?
saa synes jeg nu li'e, du skulde ta' og ta'
ham, som du for dig ser.
Hvad vid're der saa sker,
derom vi helt bestemt ej vil berette her.

De sammen flytede,
og de sig hyggede,
og Pengene, de ha'de, de fik byttede
med Egespisebord,
som blev bestilt hos Noer,
samt med to Senge, (der blev malede i Fjor).
Saa levede de sammen i fælles Sympati.
og Marius han passede nu sit Maleri;
men dera' ble' han ked,
som de jo alle ved,
nu er han Chef i Faaborg for Arresterne.

Nu bor de pokkers flot,
— i næstendels et Slot, —
hvor Landets mest celebre Bisser har det godt,
Æg i Madeirasky
de faar i Næ og Ny,
og ham i Hjørring hævde kan ej mer sit Ry,
men det er ikke Marjus, næh, det er mest Mari.
Hos hende faar vi altid det, som vi bedst kan li',
Og hvis vi faar en Dom,
vi beder Dom'ren om,
vi den maa sone her, hvor vi saa ofte kom.

Den Fest i Dag er flot,
Humøret det er godt.
Og inden vi belave vil os paa saa smaat
at slutte Festen a',
jeg mener vi skal ha' —
for Marjus og Marie et fortjent Hurra!
For mange gode Timer i deres gode Hjem,
vi gerne nu vil takke, og vi vil ønske dem,
at endnu mangan Da',
som denne de maa ha'.
Nu Marjus og Marie leve højt Hurra.